

Verslag weidevogels 2004

Zevende jaargang van de weidevogelbescherming in Borculo en Neede.

Andermaal een jaar met uitbreiding van mankracht en oppervlakte die we samen belopen.

Ditmaal mochten we gelukkig drie nieuwe collega's uit Neede begroeten. Jan Krikke, Jan Klein Breteler en Jan Breukers .

Zij hebben de open plek van het Noordijkerveld opgevuld. In totaliteit waren zij gedrieën goed voor 11 kievitsnesten, maar liefst 8 gruttonesten, 1 scholekster en 1 wulp. Dus een perfect begin.

In totaal zijn we nu met 9 vrijwilligers en houden we 400 ha. in de gaten.

Opvallend voor ons is het hoge aantal gevonden nesten van de grutto. Dit moet mede toegeschreven worden aan de versterking in het Noordijkerveld (8 paren). Daarnaast zijn we zelf kennelijk ook succesvoller geweest.

Helaas was het aantal uitgekomen nesten van de grutto procentueel niet hoger dan vorige jaren. Dit is mede veroorzaakt door het trieste feit dat we dit jaar voor het eerst sedert 1998 geconfronteerd zijn met een landbouwer die willens en wetens de zeven nesten (inclusief de markeringen) op zijn grondgebied stuk heeft gemaaid.

Verder kunnen we niet anders dan concluderen, dat de predatie dit jaar minder was dan het dieptepunt in 2003.

Daar zijn ook inderdaad wel wat redenen voor te bedenken.

In maart kregen we het verzoek om het aantal broedparen van de grutto in ons gebied te tellen voor een landelijk onderzoek. Dat we dit al een aantal jaren deden was een meevaller.

Vervolgens op ons verzoek een dag meegeweest met de desbetreffende onderzoeker. Hij hield zich vooral bezig met onderzoek naar weidevogels in de Arkemeenpolder bij Nijkerk. Fascinerend om dat mee te kunnen maken.

Zo werden er sensoren in nog niet volledige legsels gezet. Deze registreren tijdens het broeden de temperatuur en dus de pauzes die de broedende vogels nemen. Ook leggen ze hierdoor het tijdstip van predatie vast. Daardoor verkrijgt men gegevens over de soort predatoren. (nacht- of dagdier)

Jonge kuikens welke net uit het ei waren, werden uitgerust met een zendertje en zo dagelijks opnieuw getraceerd. De gevonden locatie werd in kaart gebracht. Kuikens die door predatie waren omgekomen verdwenen op die manier van het toneel. Echter aan het eind van het broedseizoen werd de wijde omgeving met een ontvanger afgezocht en kwamen op die manier de verloren zenders terug uit nesten van b.v. reigers of hollen van bunzings. Dus weer informatie over de predatoren. Verder werden de kuikens met een zender regelmatig gewogen. Het soms grote verschil tussen de kuikens uit verschillende legsels was volgens de onderzoeker vaak terug te voeren op goede of minder goede ouders.